

Sag: Den ærede Forslagstiller har jo neppe filltet dette Forslag uden forud at vide, at det vilde blive vedtaget her i Thinget, og mod den mærkelige og overraskende Situation, som han derved vil berede alle Thingets Medlemmer, siger han, at jeg for mit Vedkommende alt tidligere har vidst at finde en praktisk Udvei ved at reise hjem. Dette er meget rigtigt, og jeg tror heller ikke, at der foreligger nogen anden praktisk Udvei for det store Flertal; thi med Undtagelse af Finantsudvalgets Medlemmer, ser jeg ikke, hvad der er at gjøre her for de øvrige fem—seks og firfjndsthye Medlemmer. (H. Sørensen: Andragendendvalget!) Ja, det har heller ikke udrettet stort Nyttigt i de senere Aar og vil vel heller ikke gjøre det i Aar. Det er ganske vist, at det ligger i en af de nye Skikke, som den nye Tid har ført med sig, at gjøre Strikter. Der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt saadanne Strikter ere at anbefale — der, hvor de mest bruges, er man efterhaanden kommen til den Anskuelse, at de due ikke, og at de, der bruge dem, have mindst Nytte af dem, men hvor man vil gjøre Strike, forlanger man dog i hvert Fald ikke, at Værkstedet skal være aabent og Folkene have deres Løn, naar de ikke bestille Noget. Og naar de Herrer lægge saa megen Vægt paa at hævde Thingets Værdighed, saa tror jeg nok, at Thingets Værdighed lider ved, at vi gaa og drive i 6—8 Maaneder uden at bestille det Ringeste. Med Hensyn til de 2 Maaneder, som Grundloven har sat som den normale Tid, i hvilken Rigsdagen skulde være samlet, maa jeg gjøre opmærksom paa, at da Grundloven fastsatte denne Bestemmelse, var det dens Mening, at indenfor dette Tidsrum kunde Finantslovsforslaget faae en fuldstændig udtømmende Behandling; dette maa have været Grundlovgivernes Mening, og Erfaringen har jo ogsaa viist at dette har kunnet ske i store Stater, hvor Budgettet er meget mere omfangsrigt og betydningsfuldt end hos os. For Exempel i Frankrig har endog det republikanske Deputeretskammer kunnet behandle Finantsloven i en langt kortere Tid end vi, vi maa altsaa ogsaa kunne nøies med 2 Maaneder dertil, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke, hvorfor vi skulle sidde længere sammen, eller hvorfor Regjeringen ikke skulde bringe den Grundlovsbestemmelse i Anvendelse, at Rigsdagen ikke uden Kongens Samtykke kan blive længere sammen end 2 Maaneder.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har begjært Ordet for tredie Gang.

Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Hørup: Til den sidste ærede Taler skal jeg blot sige, at jeg nu, som altid, vil lade ham være ene om paa sin Maade at hævde Thingets Værdighed. Derimod vil jeg overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) ikke gjøre noget Forsøg paa at bringe ham til at forstaa Ministeriets eller Regjeringens Ansvar. Det er Noget, jeg veed, han ikke kan forstaa, og det vilde være fuldstændig spildt Uleilighed at søge paa at bringe ham bedre og rigtigere Forestillinger paa dette Punkt. Det, som imidlertid er Hovedforskjellen imellem os i denne Sag, beror paa en ganske ringe Ting, en simpel Forverling af to Ord. Det ærede Medlem forveksler Ordet „Grundlag“ med Ordet „Titel“. Disse Forslag have en brugelig Titel, men deri ligger ikke, at de danne et brugeligt Grundlag.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har begjæret Ordet for 3die Gang. Dertil hører Thingets Samtykke. Under Forudsætning heraf (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Singerslev: Jeg vil da beklage, at det ærede Medlem i sin første Udtalelse ikke brugte Udtrykket Titel, men brugte Ordet Grundlag, hvilket jeg har hørt og noteret; thi naar det ærede Medlem ikke vilde bruge Ordet Grundlag, men vilde bruge Ordet Titel, veed jeg ikke, hvorfor han saa ikke tog dette Ord i sin Mund. Det ene er dog ligesaa overkommeligt som det andet. Altsaa jeg har da nogen Ret til at forudsætte, da det ærede Medlem jo kommer her som en Slags Ordfører for det Hele, at de Udtryk, han da bruger netop om de specielle Punkter, som det kommer an paa, ere valgte med Omhu. Jeg kjender det ærede Medlem saa godt, at jeg veed, at der flippes ikke saa let Udtryk af den Slags ud af det ærede Medlems Mund, uden at de ere vel overveiede. Jeg tror altsaa, at det har været det ærede Medlems Mening at ville sige det, som jeg har forudsat. At det ærede Medlem vil flette ud paa det saavidt mulig, det kan ikke forundre mig. Det ærede Medlem mente, at jeg ikke kunde forstaa Regjeringens Ansvar. Det vil jeg dog hævde, at det kan jeg; men jeg vil vel ikke have let ved at sætte mig ind i det ærede Medlems Tankegang om dette Forhold. Jeg forstaaar det paa min Maade, og det ærede Medlem forstaaar det paa sin